

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poktnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dijaškem semenišču (Knabenseminar.) — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nakane nemčurjev in nemškutarjev pogubne Slovincem.

Lastna korist, lastni basek tirja, da Slovenci vsa postavna sredstva vporabimo v to svrbo, da se nam uresničijo narodne pravice v šolah, uradih in javnem življenji. S tem se ne pregrešimo zoper krščansko ljubezen do bližnjega, marveč jej damo pravo mero. Ljubi bližnjega kakor sam sebe. Tako velevala postava, ne pa: ljubi bližnjega več kakor sam sebe. Ali tako ravnaajo zaslepljeni nemškutarji z nami in sami seboj. Tako zahtevajo sebični nemčurji, lahoni in magjaroni od nas. Pšeniček bi naj tujcem puščali, ovsenjak sami hrustali.

Naš kmet pravi, kedar namerava fanta svojega dati v šole: naj gre se učiti, da si kedaj kruh leži služiti, kakor ga jaz morem. In prav ima. Onim, ki se dobro izšolajo, mogoče je dokaj ležišega kruha najti v raznovrstnih službah. No in teh je sedanje dni veliko na Slovenskem. Le pomislimo, koliko štejeemo duhovnikov, učiteljev, uradnikov, zdravnikov, notarjev, advokatov, apotekarjev, trgovcev, inženirjev, obrtnikov, fabrikantov in pri teh zopet mnogovrstnih manjših ali večjih, časih jako dobro plačanih službah, kojim so le izšolani ljudje kos. Glejte, koliko pšenička! In komu pripada v prvej vrsti pravica do tega pšenička? Morebiti tujcem? Nikakor ne. Prva pravica gre domačinom, zemljakom, rojakom slovenskim na tleh slovenskih. Tako velevala natura, tako zahteva pamet, isto potrjuje krščanstvo, nči zgodovina, kaže vsakdanja skušnja pri vseh narodih, ki hočejo živeti, ki nečejo živi v grob, ki sami sebe ne ubijajo! Zakaj bi toraj Slovenci drugače hoteli imeti, zakaj bi ti nemčurjem na ljubo in od nemškutarjev zapeljani pšeniček v prvej vrsti tujcem lomili a sebi nič ali samo nekaj drobtinice privoščevali? Zastran omenjenih službah nobeden izobražen narod ne dela po šegi naših nemškutarjev. Nemci, Francozi, Italijani, Angleži itd. imajo v prvej vrsti nemške, francoske, italijanske, an-

gleške itd. duhovnike, učitelje, uradnike, profesorje, zdravnike, notarje itd. Ako pa hoče tuj človek kakšno službo pri njih, mora najprej se nančiti, to pa dobro naučiti njihovega jezika. Nihče jim tega ne zameri, ker je tako prav. No in tako tudi nam Slovincem naj nihče ne zameri, ako kaj enakega zahtevamo.

V katerem stanu dobijo slovenskih staršev sinovi še največ domačega pšenička? Gotovo v duhovniškem? Zakaj? Zato, ker je slovenska duhovščina vsa narodna; ona pridiguje in spoveduje slovenski, sploh uči in posluje slovenski. Noben dijak ne more biti v duhovščino in dalje med duhovnike sprejet, ki ni popolnem zmožen slovensčine. Ker se toraj zahteva popolno znanje slovenskega jezika, zato je tujcem prihod tukaj zabranjen, domačinom pšeniček prihranjen. Zakaj pa zastran drugih deset- in stokrat boljših službah na Štajerskem ni tako? Zato, ker se slovensčina v jednakej meri ne zahteva ali celo prezira, odriva, zametuje, zaničuje, sovraži. Kolika škoda, kolika nesreča za sinove slovenskih staršev, ki jednako Nemcem, Italijanom itd. nosijo državna bremena, izpolnjujejo državljanske dolžnosti! S tem, da Slovenci premalo tirjamo od cesarja nam zagotovljenih narodnih pravic v šolah, uradih in javnem življenji, nadelujemo tujcem pot k službam med nami, jo zapiramo domačinom, svojemu gospodarstvenemu in narodnemu napreku škodujemo in sami svojej narodnosti gotov a malo slaven grob kopljemo!

Vprašanje o slovensčini v naših šolah, uradih in javnem življenji toraj ni prazna reč, ampak silno važno in imenitno za ves naš gmetni in duševni blagor in narodni obstanek. Nakane nemčurjev in nemškutarjev so tukaj nam Slovincem naravnost smrtonosne. Tem večja je toraj dolžnost vseh zavedenih Slovencev, da vporabijo vsa postavna sredstva, posvetijo vse svoje sile v to svrbo, da hitrej ko mogoče vseskozi obveljajo narodne naše pravice, to tem boljše, ker so tudi milenej nam Avstriji v največjo korist. O tem pa prihodnjič!